

זֶקֶן נִתֵּן וְכֹל יַעֲבֹד

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ו' שֶׁבֻט:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

כי אַמֶּת הוּא אֶחָד, לְמַשָּׁל, עַל כָּלִי כֶסֶף כְּשֵׁאוֹמְרִים עָלָיו שֶׁהוּא כָּלִי כֶסֶף, הוּא הָאֱמֶת אֲבָל כְּשֵׁאוֹמְרִין עָלָיו שֶׁהוּא כָּלִי זָהָב, הוּא שֶׁקֶר. נִמְצָא שֶׁהָאֱמֶת הוּא אֶחָד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִזְמַר אֱמֶת רַק שֶׁהוּא כָּלִי כֶסֶף לֹא יוֹתֵר. אֲבָל הַשֶּׁקֶר הוּא הֶרְבֵּה, כִּי אֶפְשָׁר לִזְמַר שֶׁהוּא כָּלִי זָהָב, וְכָלִי נְחֹשֶׁת וְשֶׁאֵר שִׁמוֹת. נִמְצָא שֶׁהַשֶּׁקֶר הוּא בְּבַחֲיִנַת, "בְּקִשׁוֹ חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים" (קֹהֶלֶת ז). וּבְשִׁבִיל זֶה לָעֵתִיד לָבוֹא יִתְבַטֵּל הָרָע, וְיִתְבַטֵּל הַהֲתַנַּגְדוֹת, וְיִתְבַטֵּל הַדְּמָעוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה י"א): "לֹא יִרְעוּ" וְכוּ', הֵינּוּ בְּטוֹל הָרָע. וְכָתִיב (שָׁם): "וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם גְּדִי" וְכוּ', הֵינּוּ בְּחִינַת בְּטוֹל הַהֲתַנַּגְדוֹת. וְכָתִיב (שָׁם כ"ה): "וּמָחָה ה' אֱלֹקִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פָּנִים", הֵינּוּ בְּטוֹל הַדְּמָעוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת שֶׁקֶר כַּנ"ל (עֵינֵי תִיקוֹן כ"ב דף ס"ו:). כִּי אִזוֹ "יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד", שֶׁהוּא כָּלִי טוֹב, כָּלִי אֱמֶת כַּנ"ל. וְעַל־כֵּן לָעֵתִיד לָבוֹא יִתְבַטֵּל הַטְּמְאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (זְכַרְיָה י"ג): "וְאֵת רוּחַ הַטְּמְאָה אֲעַבִּיר מִן הָאָרֶץ". כִּי אִזוֹ יְהִיָּה כָּלִי אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב י"ד): "מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטְּמֵא לֹא אֶחָד". [פְּרוּשׁ שֶׁעַקֵּר אֲחִיזַת הַטְּהוֹרָה וְהַטְּמְאָה, הוּא מִבְּחִינַת הַתְּרַחֲקוֹת מֵאֶחָד]:

כי קִדְּם הַבְּרִיָּאָה, כְּשֶׁהָיָה הַבְּרִיָּאָה בְּכַח, כְּבִיכּוֹל, קִדְּם שֶׁהוֹצִיא אֶל הַפֶּעַל, הָיָה כָּלִי אֶחָד, וְכָלִי אֱמֶת, וְכָלִי טוֹב, וְכָלִי קִדְּשׁ. אֲפִלּוֹ שֵׁם טָהוֹר לֹא הָיָה שֵׁיךְ לִזְמַר, כִּי טָהוֹר אֵין שֵׁיךְ אֵלָּא כְּשֵׁישׁ טְמֵאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְחִזְקֵאל ל"ו): "וַיְהִי־לָכֵן מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם". אֲבָל כְּשֶׁכָּלִי אֶחָד, אֵין שֵׁם בְּחִינַת חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים, שֶׁהוּא עַקֵּר הָרָע וְהַטְּמְאָה כַּנ"ל. כִּי הַטְּהוֹרָה הוּא בְּחִינַת הַמְּצָע בֵּין הַקִּדְּשׁ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שידך צהד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

והטמאה, שעל ידו נתתקן הטמאה, כמו שכתוב: "וטרתם מכל טמאותיכם". והוא בחינת הבחירה, שהוא ממצע בין שני דברים. וזה אין שיד קדם הבריאה, שאז היה פלו אחד. כי באחד אין שיד בחירה, שהוא בחינת הטתרה.

וכשהוציא הקדוש-ברוך-הוא את הבריאה מן הכח אל הפעל, אזי נתתה תכף בחינת הטתרה כי

כשהוציא מן הכח אל הפעל, היו שני דברים, בחינת האחד והבריאה. ואז שיד בחירה, שהוא בחינת הטתרה. שהוא ממצע בין האחד, כי הוא סמוך לו, ועדין לא הגיע לחשבנות רבים, שהיא הרע והטמאה. אך הוא רשם וסימן על השתלשלות, שיוכל להשתלשל ויגיע עד שיהיה רע וטמאה. ועל-כן כתוב בזהר (בראשית דף מ"ח. ובבבא מקומות): שעקר אחיזת הטמאה, מסטרא דשמאלא. כי הטתרה מרמות שיש טמאה, והוא סימן שישתלשל עד שיהיה טמאה. ועל-כן אפשר לזכר ולהעלות הטמאה לטתרה, כי היא בעצמה נשתלשלה מטתרה. כמו שכתוב: "וטרתם מכל טמאותיכם". נמצא שעקר אחיזת הטמאה, מבחינת הטתרה, שהוא בחינת הבחירה כנ"ל. והטתרה הוא בחינת שמאל, בחינת לוי (עיין זוהר קרח קע"ו:). בחינת: "וטרת את בני לוי" (עיין במדבר ח). ולוי הוא בחינת שמאל כידוע. ועל-כן עקר אחיזת הטמאה הוא מבחינת שמאלא, כי שמאל הוא בחינת הטתרה, שמשם עקר אחיזת הטמאה כנ"ל:

וכל זה, הינו בחינת שמאל, בחינת טתרה, בחינת הבחירה, שמשם עקר השתלשלות הטמאה, שהוא הרע וההתנגדות, בחינת שקר כנ"ל. כל זה נמשך מבחינת אחר הבריאה, אחר שיצא הבריאה מכח אל הפעל. שאז היה כביכול

שְׁנֵי בְּחִינֹת, דְּהֵינּוּ הָאֶחָד וְהַבְּרִיאָה וְכַנ"ל. נִמְצָא שֶׁעֵקֶר אַחֲזִיזַת הַשָּׁקֶר, שֶׁהִיא הַטְּמֵאָה וְכו', הוּא מִחֲמַת הַרְחוּק מֵאֶחָד כַּנ"ל, הֵינּוּ מִבְּחִינַת אַחַר הַבְּרִיאָה וְכַנ"ל:

וְעַל יָדֵי הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלּוּ אַחַר הַפְּעֻלָּה, שֶׁהוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכַּח אֶל הַפְּעֵל, כָּל הַדְּבָרִים הֵם בְּאַחֲדוֹת עֲמוֹ. וְהָרַע יוֹנֵק מִהַשְּׁאֲרַת הַהַשְּׁגָחָה, הֵינּוּ מֵאַחֲזִירֵי כַּתְּיָבָה פִּידוּעַ (עֵינַן זוֹהַר חוֹקֵת קפ"ד:). וְהוּא רְחוּק מֵאֶחָד. וְעַל-יָדֵי אֲמַת הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"א): "עֵינַי בְּנֶאֱמָנֵי אֶרֶץ". וְעַל-יָדֵי הַשָּׁקֶר שֶׁהוּא הָרַע, מִסִּיר מִמֶּנּוּ הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם): "דַּבֵּר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי", וְאִין חִיּוּתוֹ אֵלֶּא מֵאַחֲזִירֵי כַּתְּיָבָה. נִמְצָא מִי שֶׁהוּא רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה אַחַר הַיִּשׁוּת וְהַפְּעֻלָּה שֶׁהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעֵל, שִׁיְהִיָּה כְּלוֹ אֶחָד, שִׁיְהִיָּה אָב וּבֵן כְּאֶחָד, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה מִקְדָּם כְּשֶׁהִיָּה בְּכַח, יִשְׁמַר עֲצֻמוֹ מִשָּׁקֶר, וְעַל-יָדֵי-זֶה הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, וְאִזִּי כְּלוֹ אֶחָד:

וְזֶה שֶׁאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, כְּשֶׁאַתֶּם מַגִּיעִים לְאַבְנֵי שִׁישׁ טָהוֹר. שִׁישׁ טָהוֹר, הוּא בְּחִינַת אַחַר הַפְּעֻלָּה, שֶׁהוּא יֵשׁ, וְאִזִּי שִׁיף שֵׁם טָהוֹר כַּנ"ל. אִם תִּרְצֶה שִׁיְהִיָּה כְּמוֹ קֶדֶם הַפְּעֻלָּה שֶׁהִיָּה בְּכַח, שִׁיְהִיָּה אָב וּבֵן כְּאֶחָד. וְזֶהוּ, כְּשֶׁאַתֶּם מַגִּיעִין לְאַבְנֵי. הוּא בְּחִינַת אָב וּבֵן כְּחֶדָּא, שֶׁהוּא בְּחִינַת קֶדֶם הַבְּרִיאָה שֶׁהִיָּה בְּכַח, שֶׁהִיָּה הַכֹּל אֶחָד. שִׁישׁ טָהוֹר, הוּא בְּחִינַת אַחַר הַפְּעֻלָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת יִשׁוּת וְטָהָרָה. אִם תִּרְצוּ לְהַגִּיעַ שִׁישׁ טָהוֹר, לְאַבְנֵי. אֵל תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, הוּא בְּחִינַת שָׁקֶר כַּנ"ל. שֶׁנֶּאֱמַר: "דַּבֵּר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי", כִּי עַל-יָדֵי שָׁקֶר הוּא מִסִּיר מֵעָלָיו הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא רְחוּק מֵאֶחָד. אִךְ עַל-יָדֵי אֲמַת, הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו. וְעַל-יָדֵי הַהַשְּׁגָחָה, כְּלוֹ

חוק נתן ולא יעבור

ח'תקט - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק צני מלכות שיהי צדק מלכות רבנו יהיה תיקון רבנו" - חוק נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אחד, כמו שהיה קדם הבריאה כנ"ל:

ועל כן שבר עולם הבא, "עין לא ראתה אלקים זולתך" (ישעיה

ס"ד, ועין ברכות ל"ד). כי מאחר שיהיה כלו אחד, לא יהיה עין שיראה, רק "אלקים זולתך": ואמר אז, שגם בזה יש קשיא מה שאי אפשר להבין. כי אם בן איד יהיה חלוק השבר לכל אחד ואחד לפי מדרגתו, ולפי עבודתו ויגיעתו בזה העולם בשביל השם יתברך. כי בודאי גם בהסוף האחרון, לא יהיו כלם שוים. ומאחר שיהיה כלו אחד, איד שיד חלוק בין אחד לחברו לפי מדרגתו. איד יש בזה סוד שאי אפשר להבינו, והדברים עתיקים:

(שיד לעיל): ובשביל זה השקר מזיק לעינים, כי על-ידי

השקר מסלק השגחת עיני השם יתברך, ופוגם בעינים, שהם בבחינת השגחה כנ"ל. כי השקר נמשך מרחוק מאחד, שמשם עקר אחיזת הטמאה, שהוא הרע, שהוא השקר, כנ"ל. ומחמת זה בעצמו, פוגם על-ידי שקר בהשגחה, ומסלק השגחת השם יתברך מעליו. כי על-ידי השגחת השם יתברך הכל אחד, אחר הבריאה כמו קדם הבריאה. ועל-ידי השקר פוגם באחד, כי השקר רחוק מאחד כנ"ל. על כן מסלק ההשגחה על-ידי השקר, ומפריד, חס ושלום, אחר הבריאה מקדם הבריאה, שמשם עקר אחיזת הטמאה כנ"ל. אבל על-ידי אמת, שהוא בחינת כלו אחד, כלו טוב על-ידי זה ממשיד השגחת השם יתברך, ואז הכל אחד. כי על-ידי ההשגחה, נכלל אחר הבריאה בקדם הבריאה כנ"ל. וזהו אמר רבי עקיבא וכו' כנ"ל: ובזה מקשר המאמר הזה היטב, תחלתו בסופו, וסופו בתחלתו וכן באמצעותו, והבן היטב:

זקן נתן וכל יעבור

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ב כשאומר שקר מתגברים עכירת הדמים שמשם באה המרה שחורה והדמעות שמקלקלין עיניו. כי אי אפשר לדבר שקר עד שיעבר את דמיו. ואמת אי אפשר לדבר כי אם כשמזכך מקדם את הדמים:

ג השקר הוא הרע הוא הטמאה ועל ידי זה מסיר השגחת השם יתברך מעליו. אבל על ידי אמת השגחת השם יתברך עליו בשלמות:

ד האמת הוא אחד והשקר הוא הרבה. כי אי אפשר לומר האמת על הדבר כי אם אחד דהינו כמו שהוא דיקא, כגון על כסף כסף לבד ועל זהב זהב לבד וכו'. אבל השקר הוא הרבה כי יכולין לומר שקרים בלי שעור כגון על כסף שהוא נחשת או בדיל או עופרת ושאר שמות בלי שעור. על כן סוף כל סוף יתגלה האמת בודאי ויתבטל ההתנגדות, כי כל ההתנגדות הוא מחמת רבוי השקר בלי שעור שמשם בא כל ההתנגדות כי באחד לא שיק ההתנגדות. והאמת שהוא אחד בודאי ישאר קיים לעולם כי האמת הוא אחדותו יתברך. שכל השקרים שהם ההתנגדות המה יאבדו, והוא יעמד לעולם כי "אמת ה' לעולם":

ה כשתרצה להכליל באחד עד שיהיה נכלל אחר הבריאה בבחינת קדם הבריאה, שיהיו כלם אחד כלו טוב כלו קדש כמו שהיה קדם הבריאה. תשמר את עצמך משקר ותדבר רק אמת ותהיה איש אמת לאמתו. ועל ידי זה תהיה נכלל באחד כנ"ל כי האמת הוא אחד כנ"ל:

סדר חיי מוהר"ן הי"מ:

רעג (לג) רבנו זכרוננו לברכה התפאר שלא התחיל לעשות שום

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקעב - אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זקן נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שעי"י ישיבת תיקון המידות

דָּבַר בְּעוֹלָם קֹדֶם שִׁידַע הַסּוּד שִׁישׁ בּוֹ. וְאַפְלוּ מֵה שְׁנוֹהֲגִין לְהַעֲלוֹת
עֵשׂן הַטִּיטוֹן עַל-יְדֵי לִילְקַע וְצַבְעֵךְ (שְׁקוֹרִין לוֹלְקָא רִיבְעֵרוֹן) [עֵשׂוֹן טַבֵּק]
לֹא הִתְחִיל בְּזֶה עַד שִׁידַע סוּד בְּהִנְהָגָה זֹו. וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשֶׁאֵר
הִנְהָגוֹת לֹא הִתְחִיל שׁוֹם דָּבַר לַעֲשׂוֹת עַד שִׁידַע סוּד הַדָּבָר.
וְאַף-עַל-פִּי שֶׁהוּא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה יָדַע סוּד בְּעֵנִין עֵשׂוֹן הַטִּיטוֹן,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן הִזְהִיר אוֹתָנוּ הַרְבֵּה לְהִתְרַחֵק מִזֶּה מְאֹד, וּפְעַם אַחַת
דִּבֶּר הַרְבֵּה מֵעֵנִין זֶה שְׁנוֹהֲגִין הָעוֹלָם לְהַעֲשִׂין טִיטוֹן וְאָמַר שֶׁהוּא
שְׁטוֹת גָּדוֹל, וְלַעֲנִין נְקִיּוֹת אֵינוֹ מוֹעִיל כָּלֵל. וְכֵן הָרִיחַ טַבֵּק שֶׁהוּא
גָּרוּעַ עוֹד יוֹתֵר, כַּמְבֹאֵר שִׁיחָה זֹאת בְּמָקוֹם אַחֵר:

רעד (לד) אָמַר מֵה שִׁיחָה נַעֲשֶׂה עִמִּי אֵינִי יוֹדַע, אֲבָל זֶה פָּעַלְתִּי
אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגְוֹאֵל צָדֵק יִהְיֶה מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִי. וְאָמַר זֹאת
בְּרַבִּים, וְהִזְהִיר מְאֹד לְכַבֵּד וּלְהַחֲזִיק בְּחַשִּׁיבוֹת גָּדוֹל אֶת בְּנָיו כִּי
הֵם אֵילָנוֹת יְקָרִים מְאֹד, וְיִהְיוּ גְדֻלִּים מֵהֶם פְּרוֹת טוֹבִים וְנִפְלְאִים
מְאֹד. גַּם אָמַר שִׁיּוֹצְאֵי חֲלָצִיו לָקַח מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת:

רעה (לה) הָעוֹלָם סוֹבְרִים שְׂכָשְׂכֵיבּוֹא מְשִׁיחַ לֹא יָמוּתוּ, לֹא כֵן הוּא
אֲפְלוּ מְשִׁיחַ בְּעֲצָמוֹ גַּם הוּא יָמוּת. וְאָמַר זֹאת בְּרַבִּים:

רעו (לו) שְׂמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שֶׁאָמַר שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ צָרוֹת יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן קֹדֶם מְכַל הַצְּדִיקִים, כִּי הוּא יוֹדַע הַגְּזֵרָה וְהַצָּרָה חַס וְשָׁלוֹם
כְּשֶׁהוּא עֹדִין בְּשֶׁרֶשׁ, וְאַחֲרֵכֶךְ מַגִּיעַ הַדָּבָר לְשֶׁאֵר הַצְּדִיקִים. וְאָמַר
שִׁזֶּה מַחֲמַת שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂפָלוֹתִי בְּאַמַּת, וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי יוֹדַע גְּדֻלַּת
מַעֲלַת קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הֵם יְקָרִים וְגִבּוֹהִים מְאֹד, כִּי הֵם
נִמְשָׁכִים וְנִלְקָחִים מִמָּקוֹם עֲלִיוֹן וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד. עַל-כֵּן אֲנִי יוֹדַע
הַכֵּל מִקֹּדֶם כִּנ"ל, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹתוֹ וַיְבַטֵּל כָּל
הַגְּזֵרוֹת, וַיִּהְפֹּךְ הַכֵּל לְטוֹבָה:

רעז (לז) וְכִבֵּר מְבֹאֵר שֶׁהָיָה מִקְפִּיד עַל הַגְּדוּלִּים שֶׁלֹּא רָצוּ לְשִׁים

לֵב עַל הַגְּזֵרוֹת שֶׁנִּשְׁמְעוּ עַל יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, וְאָמְרוּ שֶׁבִּוְדָאֵי לֹא יַעֲשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זֹאת. וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אָמַר שֶׁשׁוֹגִים בְּזֶה הַרְבֵּה, כִּי הֲלֹא רָאִינוּ כְּבָר שֶׁהָיוּ צָרוֹת וְגְזֵרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמְרֵנוּ מֵעַתָּה. וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הִיא מִתִּירָא מֵהֶם מְאֹד, וְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵהֶם וְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּכֹל כַּחוֹתָיו וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ לְהַמְתִּיקֵם וּלְבַטְלֵם. וְרָצוֹנוּ הִיא חֶזֶק שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, מִכָּל-שֵׁכֶן הַגְּדוֹלִים יִרְבוּ לְהַתְּפִיל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם כִּי־אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם, וְכִמוֹ שֶׁעָשָׂה מְרֹדְכִי כִּשְׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ, כֵּן אֲנַחְנוּ חַיִּבִים בְּכֹל דּוֹר לְצַעֵק מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַגְּזֵרוֹת הַנִּשְׁמָע חֵם וְשָׁלוֹם, וְהַשֵּׁם הַטּוֹב יִשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ וַיְבַטְלֵם וַיַּהֲפֹכֵם לְטוֹבָה:

רַעַח (לח) אָמַר שֶׁפָּעַל אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכְּשֶׁבָּאִין לְפָנָיו לְהַתְּפִיל עַל מִקְשָׁה לֵילֵד, שְׁלֹא יִהְיֶה לָּהּ הַקְּשׁוּי לֵילֵד כִּי-אִם עַד אוֹתָהּ הַשְּׁעָה שֶׁבָּאִין לְפָנָיו, וְתַכֵּף שֶׁבָּאִין לְפָנָיו תֵּילֵד מִיָּד:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

יא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה כְּתִקּוֹנוֹ (כְּמִבְּאֵר בְּ"תְּפִלָּה" מִן אוֹת נֹא עַד אוֹת נו) מִתְּנוּצֵץ אֹר זְכוּת אָבוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִין בְּחִינַת קְדוּשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל גַּם עֲכָשׁוּ בְּגִלוֹת שֶׁהִיא תַּחַת יַד הַסְּטֵרָא-אֲחֶרָא, וְאִין יְכַלֵּת בְּקְדוּשַׁתָּהּ לְהַתְּגַלוֹת, אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן יְכוּלִין לְגַלוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ קְדוּשַׁתָּהּ אֲפִלוּ בְּגִלוֹת הַמֶּר הַזֶּה עַל-יְדֵי הַתְּנוּצֵצוֹת אֹר זְכוּת אָבוֹת. וְעַל-יְדֵי שֶׁנִּתְּגַלָּה קְדוּשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְרֹאוֹת בְּמַפְלְתָן שֶׁל רְשָׁעִים; וְלֹא דֵי שֶׁהָאָדָם נֹצֵל מִהַרְשָׁע, אֲפִי גַם רוֹאֶה בְּהַרְשָׁע מִה שֶׁהַרְשָׁע רוֹצֵה לְרֹאוֹת בּוֹ, וְכֹל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי לְמוּד זְכוּת שְׁמַלְמֵדִין עַל הַרְשָׁע, גַּם עַל-יְדֵי-זֶה הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם עוֹשֵׂי טוֹב זוֹכִין לְפָנָיו ה' (שם).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקעד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יב מצות חלה היא בחינת ירשת ארץ ישראל, כי על ידי חלה זוכין להמשיך אור זכות אבות, שעל ידי זה זוכין לגלות קדשת ארץ ישראל ולכל הנ"ל (שם).

יג מי שכוונתו לשמים באמת, שנוסע לארץ ישראל כדי לשוב על ידי זה להשם יתברך, בודאי תועיל לו ארץ ישראל מאד, כי על ידי זה שנכנס לארץ ישראל, על ידי זה לבד נאכל אצלה ונתהפך למחותה הקדוש, ועל כן אפלו המהלך ארבע אמות בארץ ישראל וכו'; אבל אם אין רצונו כלל בשביל עבודת השם, לבלות הרע שלו מה יועיל לו ישיבת ארץ ישראל, כי היא מקיאה אותו, בבחינת "כאשר קאה וכו'" (שם קכט).

יד על ידי קדשת ארץ ישראל זוכין לאמונה, ועל ידי זה זוכין לאריכות אפים, דהינו לשבר הפעם והעצבות והעצלות והקבדות, רק יזדרזו עצמו מאד בעבודת השם, ולא יוכל לבבלו שום מונע ומעכב, כי מאריך אפו לסבל הכל (שם קנה, וע' אמונה, אות לה).

טו וצריך לבקש מהשם יתברך שיהיה לו כסופים ונגועים לארץ ישראל, עד שיוקה לבוא לשם, וגם שיהיה נגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל, והיא סגלה לביטל הפעם והעצבות וכו"ל (שם).

טז מה שהשם יתברך משלם לאדם מדה כנגד מדה הוא חסד גדול, כדי שיבין על ידי זה לפשפש במעשיו, ועקר ענין זה הוא בארץ ישראל (שם קפז).

סדר שיחות הר"ן היחסי:

אחר כך ביום שלישי היה סמוך לפסח, ויצא מביתו מחמת שהיו

מַטִּיחִים הַבַּיִת בְּטִיט לְצַרְדָּ פֶסַח וְנִכְנַם לְבַיִת הָרַב וְשָׁם עָמְדָנוּ
 לְפָנָיו, וְאֵינִי זֹכֵר אֵיזָה עֲנִין סִפְרוּ לְפָנָיו שֶׁהָיָה לוֹ אֵיזָה שִׁיכוֹת
 מֵעַט לְאֵיזָה עֲנִין שֶׁל הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל יוֹם שְׁשִׁי, וְעַל־יְדֵי־זֶה סִפֵּר כָּל
 הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל יוֹם שְׁשִׁי וְאַחֲר־כֵּן סִפֵּר לְפָנָיו אֶחָד וְכוּ' כַּנִּזְכָּר לְעִיל
 וְהִנֵּה אֲזִי הָיָה סָמוּךְ לְפֶסַח כַּנִּזְכָּר לְעִיל וְלִדְעוֹתִי מִרְמֹז שָׁם סוּד
 קָרִיעַת יַם סוּף בְּעֲנִין הָעֶשֶׂר חוֹמוֹת שֶׁל מַיִם וְעַיִן בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת
 בְּיוֹר־הַיָּדְעָה הַלְכוֹת תּוֹלְעִים ה"ד שָׁם מְבֹאֵר הָעֲנִין מַה שֶׁהָאִיר ה'
 עֵינַי בְּזֶה הַכֶּלֶל, שֶׁבְּכָל מַעֲשֶׂה שֶׁסִּפֵּר נִתְּנָלְגַל הַסִּפּוּר עַל־יְדֵי אֵיזָה
 שִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ מִסִּפּוּרֵי הָעוֹלָם, וּבְתוֹךְ כֵּן
 הִתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי שֶׁנִּמְצָא בְּהַסִּפּוּר אֵיזָה דְבוּרִים שֶׁהָיָה
 לָהֶם אֵיזָה שִׁיכוֹת לְהַמַּעֲשֶׂה שֶׁהָיָה בְּלִבּוֹ וְזֶה הָיָה בְּחִינַת
 אֲתֵּעְרוּתָא דְלִתְתָּא לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂגִת אֱלֹהוֹת שֶׁהַלְבִּישׁ בְּתוֹךְ אוֹתָהּ
 הַמַּעֲשֶׂה וְכֵן הָיָה אֲצֵל כָּל מַעֲשֶׂה וּמַעֲשֶׂה וְכֵן אֲצֵל כַּמָּה תּוֹרוֹת
 שֶׁנִּגְלָה שְׁלֹא בָּעַת הַקְּבוּעַ לְקַבּוּץ וּבְכָל זֶה רָאִינוּ תָּמִיד נוֹרָאוֹת ה'
 וְגִדְלַת מַעֲלַת הַצְּדִיק שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם הֵם אֲצֵלוֹ תּוֹרָה
 וְהַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹת אֵךְ בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר רָאִינוּ זֹאת אֲצֵל סִפּוּר הַמַּעֲשֶׂה
 הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת שֶׁל הַשְּׂבָעָה בְּעַטְלִירָם שֶׁהִיא חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים
 וְנוֹרָאִים נִשְׁגָּבִים עַד אֵין קֵץ, כִּי אֲשֶׁר יָבִין הַמְּבִין מֵעַט בְּעֲצֻמוֹ אִם
 יִשִּׁים לִבּוֹ אֲלֵיהֶם בְּעֵין הָאֱמֶת, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל נוֹרָאוֹת קְדוּשׁוֹת
 הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַנִּזְכָּרִים שָׁם בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְפָרֵט
 גִּדְלַת קְדוּשַׁת הַהִתְפָּאָרוֹת הַשְּׂבָעָה בְּעַטְלִירָם בְּעֲצֻמָּם שְׁמַתְפָּאָרִין
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁהָעוֹר הַתְּפָאֵר שֶׁאֵין לוֹ שׁוֹם הַסְתַּכְלוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
 כֶּלֶל וְעַל־כֵּן הוּא עוֹר מִמָּשׁ מִזֶּה הָעוֹלָם, וְכֵן הֵחָרֵשׁ שֶׁאֵין שׁוֹמֵעַ
 שׁוֹם קוֹל מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ' וְעַל־כֵּן הוּא חָרֵשׁ וְכוּ' וְכוּ' וְכֵן כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר שֶׁל זֹאת הַמַּעֲשֶׂה שֶׁהֵם כָּלֵם חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים גַּם לְפִי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקעו - אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלפני שיהי צדק מלפני רבנו יהיה תיקון רבנו" -
זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

פְּחִיתוֹת דַּעֲתָנוּ אַף־עַל־פִּי שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים אוֹתָם כָּלֵל וְכָל
הַהֲתַגְלוֹת הַזֹּאת הַכֹּל הָיָה עַל־יְדֵי סְפוּרֵי דְבָרִים מֵעֶסְקֵי הָעוֹלָם
עַל יָדָם נִתְגַּלְגַּל שְׁחָמַל עָלֵינוּ בְּחֻמְלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְרָה כְּזֹאת וְגָלָה
לָנוּ כֹּל זֶה לְמַעַן יֵיטֵב לָנוּ וּלְבָנֵינוּ לְעוֹלָם:

אָמַר לְעַנְיֵן הַסְּפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שְׂסֵפֶר, שְׂטוֹב יוֹתֵר הָיָה לְבָלֵי לְגִלוֹת
בָּהֶם שׁוֹם רָמֵז לְהִיכֵן הֵם מְרַמְזִין כִּי כְּשֶׁהִדְבָּר נִסְתָּר יְכוּלִין לְפַעֵל
בוֹ יוֹתֵר מֵהַ שְׂצָרִיכִים אֵךְ הוּא מְכַרַח לְפַעֲמִים לְגִלוֹת אֵיזָה רָמֵז
בְּעֻלְמָא לְמַעַן יֵדְעוּ שֵׁשׁ בָּהֶם דְּבָרִים נִסְתָּרִים:

קִנְבֵי שְׂמִיעָתִי בְּשִׁמּוֹ שְׂאָמַר לְאַחַד שְׂמִי שְׂהִיָּה בַּעַל מַחְלָקַת בְּגִלְגוּל
הָעֶבֶר אֲזִי כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל נַעֲשָׂה אֲטַר יָד וְרָמֵז לְדָבָר מֵהַ דְּאִיתָא
בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ (א יז ח"ג קעו) עַל קֶרַח שְׂהוּא בַּעַל מַחְלָקַת דְּבָעֵי
לְאַחְלָפָא יְמִינָא (כֵּהֵן) בְּשִׂמְאָלָא (לֵוִי) וּבְשִׁבִיל זֶה עָנְשׁוּ כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל
נַעֲשָׂה אֲטַר יָד שְׂנַחְלַף אֲצִלוּ שְׂמֵאל בְּיָמִין וּבְסֵפֶר הָאֶלְפֵי־בֵּית אוֹת
א' אָמַת כָּתַב בְּעַנְיֵן אַחַר: מִי שְׂהִיָּה שְׂקָרָן בְּגִלְגוּל הָעֶבֶר וְכוּ' עוֹד
שְׂמִיעָתִי מֵרַבִּי שְׂמוּאֵל מְטַעֲפֵלִיק בְּעֵת שְׂנַסֵּעַ עִמּוֹ לְנְאוּרֵיטַשׁ
וְכוּ', שְׂאָמַר לוֹ פֶּעַם אַחַת: אֵיךְ יִשְׁנָתִי אָנִי וְאֵיךְ יִשְׁנָתִי אַתָּה, אָנִי
יִשְׁנָתִי בְּעַנְיֵן אֲטַר יָד כְּלוּמַר שְׂבִשְׂעַת שְׂנָה שְׂלוֹ הָיָה עוֹסֵק בְּעַנְיֵן
אֲטַר יָד וְהַזְכִּיר אֲזִי מֵעַנְיֵן שְׂבֵט בְּנֵי־מִין שְׂנַאָמַר בָּהֶם שְׂהִיָּה בָּהֶם
שְׂבַע מֵאוֹת אִישׁ אֲטַר יָד יְמִינוּ:

סֵדֶר שְׂלַחַן עֲרוּף הַיּוֹמֵי:

(ד) אע"פ שאין טומנין בשבת אפילו בדבר שאין מוסיף הבל אם
טמן בו מבע"י ונתגלה משחשיכה מותר לחזור ולכסותו. וכן אם
רצה להוסיף עליו בשבת מוסיף וכן אם רוצה ליטלו כולו ולתת
אחר במקומו בין שהראשון חם יותר מהשני בין שהשני חם יותר
מהראשון אפילו לא היה מכוסה אלא בסדין יכול ליטלו לכסותו

בגלופקרין והוא שנתבשלה הקדירה כל צרכה אבל אם אינה מבושלת כל צורכה אפילו להוסיף על הכיסוי אסור שתוספת זה גורם לה להתבשל: (ה) אם פינה התבשיל בשבת מקדירה שנתבשל בה לקדירה אחרת מותר להטמינו בדבר שאינו מוסיף הבל: (ו) מותר להטמין בשבת דבר צונן בדבר שאינו מוסיף הבל כדי שלא יצטנן ביותר או כדי שתפיג צינתו אבל בדבר המוסיף הבל אפילו להטמין צונן גמור ואפילו מבע"י נמי אסור: (ז) כל היכא דאסרינן הטמנה אפילו בקדירה מבושלת כ"צ אסרינן ואפילו מצטמק ורע לו: הגה וכן עיקר ויש מקילין ואומרים דכל שהוא חי לגמרי או נתבשל כל צרכו מותר בהטמנה כמו בשיהוי וכמו שנתבאר לעיל סימן רנ"ג ובמקום שנהגו להקל על פי סברא זו אין למחות בידם אבל אין לנהוג כן בשאר מקומות: (ח) אע"פ שמותר להשהות קדירה ע"ג כירה שיש בה גחלים ע"פ הדרכים שנתבארו בסימן רנ"ג אם הוא מכוסה בבגדים אע"פ שהבגדים אינם מוסיפים הבל מחמת עצמן מכל מקום מחמת אש שתחתיהם מוסיף הבל (ואסור) ומיהו כל שהוא בענין שאין הבגדים נוגעים בקדירה אע"פ שיש אש תחתיה כיון שאין עושה דרך הטמנה שרי הלכך היכא שמעמיד קדירה ע"ג כירה או כופח שיש בהם גחלים ואין שולי הקדירה נוגעים בגחלים שיהוי מקרי ומותר ע"פ הדרכים שנתבארו בסימן רנ"ג ואם נתן על הקדירה כלי רחב שאינו נוגע בצדי הקדירה ונתן בגדים על אותו כלי רחב מותר דכיון שאין הבגדים נתונים אלא על אותו כלי רחב שאינו נוגע בצדי קדירה אין כאן הטמנה וכן מותר להניח הקדירה בתנורים שלנו ע"י שיתן בתוכה חתיכה חיה והוא שלא תהא הקדירה נוגעת בגחלים ואע"פ שמכסה פי התנור בבגדים כיון שאין הבגדים נוגעים בקדירה לאו הטמנה

ח'תקטח - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
ח'תקטח - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

היא ושרי: הגה והטמנה שעושיין במדינות אלו שמטמינים בתנור וטחין פי התנור בטיט שרי לכ"ע (א"ז ותה"ד סימן ס"ט ואגור) וכמו שנתבאר לעיל סוף סימן רנ"ד ויתבאר לקמן סוף סימן רנ"ט ומצוה להטמין לשבת כדי שיאכל חמין בשבת כי זהו מכבוד ועונג שבת וכל מי שאינו מאמין בדברי החכמים ואוסר אכילת חמין בשבת חיישינן שמא אפיקורוס הוא (הר"ן פרק במה טומנין וכל בו):

סימן רנח (א) מותר להניח מבעוד יום כלי שיש בו דבר קר ע"ג קדירה חמה שאין זה כטומן בדבר המוסיף הבל:

סימן רנט (א) מוכין (פי' כל דבר רך קרוי מוכין כגון צמר גפן ותלישי צמר רך של בהמה וגרירת בגדים בלויים) שטמן בהם דרך מקרה אסור לטלטלן אלא מנער הכיסוי והן נופלות וכגון שמקצתן מגולה שאין זה טלטול אלא מצדו ואם יחדן לכך מותר לטלטלן אבל אם טמן בגיזי צמר אפילו לא יחדן לכך מותר לטלטלן וה"מ סתם גיזין שאין עומדין לסחורה אבל אם נתנם לאוצר לסחורה צריכין יחוד ואם טמן בהם בלא יחוד מנער הכיסוי והן נופלות דהיינו לומר שנוטל כיסוי הקדירה שיש תורת כלי עליה ואע"פ שהם עליה לא איכפת לן דלא נעשית בסיים להן:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תרסד: רבוננו של עולם ראה נא בענינו וריבה ריבנו כי אתה ידעת את לבבנו כי צרכנו מרבים מאד ודעתנו קצרה לפרש עזרנו כי עליך נשעננו עינינו ה' עינינו כי בצרה גדולה אנחנו אל תסתר פניך ממנו יהיה נא קרוב לשועתנו כי אתה יודע את כל תלאותינו וראה את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו "זכר ה' מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו" חוים ויחמל עלינו "שמרני

מִיַּדֵּי פֶחַ יִקְשׁוּ לִי, וּמִקְשׁוֹת פִּעְלֵי אָזֶן שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי בְּצֶל
 כְּנַפְיָךְ תִּסְתִּירֵנִי, מִפְּנֵי רְשָׁעִים זֶה שְׂדוּנִי, אֹיְבֵי בְּנַפְשִׁי יִקִּיפוּ עָלַי
 וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב" אֵינִי לִי שׁוֹם בֵּית מָנוֹס כִּי אִם אֵלֶיךָ לְבַד "אֵלֶיךָ ה'
 אֶקְרָא וְאֵל ה' אֶתְחַנֵּן מֵהַ בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֶפְרַי
 הַיְגִיד אֶמְתֶּךָ עֵינַי נִגְרָה, וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת עַד יִשְׁקִיף וַיִּרְא
 ה' מִשָּׁמַיִם" הוֹשִׁיעֵנו מִלֹּא רַחֲמִים הוֹשִׁיעֵנו בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת וְקִיָּם
 בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְעֵת צָרָה הִיא לִי־עֵקֶב וּמִמָּנָה יוֹשִׁעַ":

תַּרְסֶה: הַצִּילֵנִי וְשְׁמַרְנִי מֵרַע עֵינַי הַמְבִיא לִי־יָדַי שְׁכַחָה שֶׁהִיא מִיַּתֵּת
 הַלֵּב שְׁבִירַת לֵב כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכֹלִי
 אֹבֵד" עֲזָרְנִי שְׁלֹא אֶשְׁכַּח אֶת עוֹלָמִי הַנִּצְחִי וְהַקִּיָּם לְעַד חוֹסֶה עָלַי
 כָּרַב רַחֲמֶיךָ, כָּרַב יִשׁוּעָתְךָ, כָּרַב טוֹבוֹתֶיךָ, כָּרַב הַצְּלוֹתֶיךָ יִהְיוּ
 מֵעִידָה עָלַי, עַל נִרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶר דַּעְתָּה חֶסֶר עֲצָה כְּמוֹנִי אֲמִין
 וְחִזַּק אֶת לְבָבִי בִּירְאָתְךָ וְעַבְדְּתְךָ וְזִכְנִי שְׂאֵשִׁים אֵל לְבָבִי וְאֶזְכָּר
 הַיֵּטֵב בְּלִבִּי וּבִדְעָתִי תָמִיד אֶת הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן וְאֶזְכָּה לְדַבֵּק
 מִחֲשַׁבְתִּי וּלְבָבִי תָמִיד בְּעֶלְמָא דְאֵתִי כִּי אֵתָה יוֹדַע אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
 וְהַבוֹשָׁה שִׁיְהִיָּה בְּעֶלְמָא דְאֵתִי עַל מִי שְׁלֹא קִשְׁט עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְהוּא אֲבִדָה שְׂאִינָה חוֹזֶרֶת לְעוֹלָם, כִּי שָׁם אֵין מַעֲשֶׂה וְחֲשִׁבוֹן
 מוֹעִיל כָּלֵל כִּי מִי שְׁלֹא טָרַח בְּעֶרְבֵי שַׁבָּת מֵהַ יֹאכַל בְּשַׁבָּת "מַעֲוֹת
 לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא יוֹכֵל לְהַמְנוֹת" וְאֵין מוֹעִיל שָׁם שׁוֹם
 רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם זְכַנִּי עֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂאֶזְכָּה לְזַכֵּר עֵתָה בְּעוֹלָם
 הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם הַבָּא תָמִיד וְאֵל יִלְיוּ מֵעֵינַי וְלֹא אֶסוּר מִדְּעָתִי
 זְכַרוֹן הָעוֹלָם הַבָּא תָמִיד בְּאִפְּן שְׂאֶזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְאֶזְכָּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי בְּשׁוּגַג
 וּבְמִזִּיד בְּאִנְסִי וּבְרָצוֹן וּתְזַכְּנוּ שִׁיגֵן עָלֵינוּ זְכוּת וְכַח הַצְּדִיקִים
 הָאֲמֵתִיִּם שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי רַע עֵינַי שְׁבַע־עוֹלָם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקפ' - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהִם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, וַיִּכְנִיעוּ וַיִּשְׁבְּרוּ וַיִּבְטְלוּ אֶת כָּל מִין רַע עֵין
בְּשָׂרָשׁוֹ שֶׁלֹּמְעָלָה וַיִּמְתִּיקוּ וַיִּבְטְלוּ אֶת הָרַע עֵין שֶׁל הַתְּנַשְׂאוֹת, עַל
יְדֵי שָׂרֵשׁ הַמַּלְכוֹת שֶׁהוּא מַלְכוֹת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, "יִפֶּה עֵינַיִם וְטוֹב
רְאִי" וַיִּמְשִׁיכוּ עָלֵינוּ אֹזְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שִׁיבָא בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ וּמְכַל
צָרוֹתֵינוּ יוֹשִׁיעֵנוּ וַיִּגְאֲלֵנוּ:

תּרסו: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּצִילֵנִי
מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע וְלֹא אוֹצִיא דָּבָר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל
שֶׁבָּעוֹלָם, הֵן עַל גְּדוּלִים הֵן עַל קִטְנִים, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוֹר רַע
עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּעוֹלָם וְתְצִילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי שֶׁלֹּא אֶפְגַּם אֶת דַּעְתִּי
כָּלֵל וְתִזְכְּנִי לְאַהֲבָה דְקֹדֶשׁה וְתְצִילֵנִי מֵאַהֲבוֹת הַנְּפוּלוֹת מֵאַהֲבוֹת
רָעוֹת וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי וְתִתֵּן לִי כַח לְשִׁבְרֵךְ אֶת הַכַּח
הַמְדַמָּה שֶׁהוּא כַח הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁאֲזַכָּה מִהֶרָה לְשִׁבְרֵךְ אֶת כָּל הַתְּאֵאוֹת
הַבְּהֵמִיּוֹת מֵאֵתִי וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַטְּעוּתִים הַבָּאִים עַל־יְדֵי כַח
הַמְדַמָּה, שֶׁלֹּא אֶטְעֶה מִן הָאֵמֶת לְעוֹלָם עַל־יְדֵי הַטְּעוּת שֶׁל כַּח
הַמְדַמָּה חֵם וְשָׁלוֹם:

תּרסז: וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמְחָה דְקֹדֶשׁה, שֶׁאֲזַכָּה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְתִתֵּן כַּח בְּיָדִי לְלַקֵּט וּלְבָרֵר אֶת הָרוּחַ טוֹבָה מִן
הָרוּחַ נְכֵאָה מִן הָרוּחַ רָעָה מֵעֲצָבוֹת רוּחַ וְתִזְכְּנִי לְעִשְׂרָה מֵיָנִי
נְגִינָה דְקֹדֶשׁה עַד שֶׁאֲזַכָּה לְזַכֵּךְ וּלְבָרֵר אֶת הַכַּח הַמְדַמָּה לְהַכְנִיעַ
וּלְבַטֵּל הָרַע שֶׁבְּמַדְמָה וּלְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת הַטוֹב שֶׁבּוֹ אֵל הַקֹּדֶשׁה
וְאֲזַכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבְרֵךְ וּלְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי הָרוּחַ רָעָה, רוּחַ שְׂטוּת,
עֲצָבוֹת רוּחַ, רוּחַ נְכֵאָה וְתִזְכְּנִי מִהֶרָה לְרוּחַ טוֹבָה דְקֹדֶשׁה "כִּי
אַתָּה אֱלֹקֵי רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחִינִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי
אֱלֹקִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשׁךָ
אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי" אֵל

אֱלֹהֵי הַרוּחֹת שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים תֵּן לִי רוּחַ טוֹבָה "יִפְקֹד
ה' אֱלֹהֵי הַרוּחֹת לְכֹל בְּשָׂר" לְהַשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ טוֹבָה רוּחַ הַקְּדוּשָׁה,
"רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיְרֵאת ה'", רוּחַ
קְדוּשָׁה וּמְתָרָה, רוּחַ שְׂמֵחָה וְחֵדוּת: